

Alfornbreras,
història d'una
identitat tèxtil
Marcos Vidal Font

L'exposició de Marcos Vidal parteix de l'experiència de la fàbrica familiar dedicada a la producció d'estores artesanes per reflexionar sobre la rellevància del treball manual i la seva pervivència en la cultura contemporània. A través de l'ús d'objectes i materials vinculats a aquell context, l'artista fa valer el simbolisme i l'essència de l'artesanía com a transmissora de coneixements, memòries i formes de vida.

La mostra subratlla la importància de la memòria familiar com a espai de connexió entre passat i present, alhora que reivindica la dignitat del treball artesanal en un moment històric marcat per la transformació industrial i la pèrdua progressiva de certs oficis tradicionals.

Precisament, el Consell de Mallorca fa feina per protegir i recuperar els oficis artesans, conscient que formen part de la nostra terra i de la nostra manera de ser, i que la seva supervivència ens enriqueix com a poble, ens permet honrar els nostres avantpassats i ennobrir les generacions futures.

Un altre aspecte fonamental d'aquest projecte és el paper de les dones que varen treballar a la fàbrica, la investigació de les tècniques tèxtils i de quina manera les fàbriques contribuïen al desenvolupament econòmic i social de l'entorn. Des de la institució insular mostrem així la nostra més sincera gratitud per totes elles.

Per tot això, us anim a visitar l'exposició «Alfombreras», on l'artista ens convida a atorgar un nou reconeixement al treball artesanal i a considerar-lo part essencial del nostre patrimoni cultural i social.

Al Departament de Cultura i Patrimoni, apostam per obrir les portes del Centre Cultural la Misericòrdia a la cultura en majúscules, perquè els mallorquins i mallorquines puguin gaudir d'un espai únic gràcies als millors artistes locals i forans.

Antònia Roca Bellinfante

Vicepresidenta i consellera executiva de Cultura i Patrimoni del Consell de Mallorca

Hibridacions teixides

La jerarquització de les arts és un fenomen que ha estructurat el pensament i la crítica artística des d'etapes ben primerenques. La diferenciació entre arts majors i arts menors es produeix ja en la civilització grega i quasi no serà qüestionada fins al segle XIX, amb els postulats del moviment Arts and Crafts, i al segle XX, amb les avantguardes històriques o la Bauhaus. Sigui com sigui, no es pot considerar que cap d'aquests corrents abolissin completament una jerarquia que ni tan sols ells eren capaços de rebutjar, malgrat les seves idees renovadores.

De fet, les concepcions i estructures que han regit el món de l'art durant quasi tota la història de la humanitat són un dels temes que més debats i literatura han generat. Reflexionar sobre les fronteres entre les diferents expressions artístiques i qüestionar-les, és un assumpte complicat no sols en l'àmbit acadèmic, sinó també en la creació artística contemporània.

La diferenciació convencional entre una alta i una baixa cultura implica recórrer paratges diferents, però de qualche manera entrellaçats, com són l'art, el disseny i l'artesanía. Al primer se li ha atribuït sempre un significat simbòlic que l'ha elevat, mentre que els altres dos han estat concebuts sobretot des d'un punt de vista pràctic i estètic.

Sigui com sigui, són molts els artistes que han replantejat aquestes consideracions. Entre ells, tenen un paper rellevant les artistes, que, per la condició de dones, han estat sempre més lligades a l'artesanía que a una activitat creadora de caràcter més reflexiu, fet que pressuposa que les arts tradicionals no tenen cap mena d'implicació intel·lectual o poètica.

Aquests qüestionaments són el reflex d'una identitat, individual i col·lectiva, trastocada per crisis econòmiques, polítiques i socials. La pèrdua de referències culturals sòlides provoca la necessitat de tornar a les arrels, que connecten amb sistemes ancestrals que havien estat oblidats o, fins i tot, menyspreats.

Artesanes d'Alfombras Sineu: Magdalena Gelabert Llull (*Parra*), Maria Xixilí, Magdalena Miquel (*Fornereta*), Francisca (*Gorilla*), Catalina Ferriol (*Berenguera*), Catalina (*Sió*), Teresa Ferriol Deyà, Isabel Amengual, Catalina Rebassa (*Costé*), Joana Ferriol Deyà, Catalina Foradina, Catalina Mieta, Coloma Ferriol (*Parreta*), Catalina Munar Felani, Francisca Píscola, Maria Florit Eines, Margalida Gelabert Socies (*Ca na Coca*), Margalida Niell Frau (*Moixetona*), Miquela Morena, Magdalena (*Bernada*), Coloma Font Alomar (*Gorilla*), Francisca Sió, Margalida (*Píscola*), Francisca (*Poblera*), Antònia (*Xibina*), Catalina Tugores Vallcaneras, Francisca (*Xibina*), Magdalena (*Foradina*), Maria Duran, Antònia Floquet, Coloma Gorilla, Antònia Munar Felani (*Borina*), Bàrbara (*Dimoni*), Margalida (*Fornereta*), Antònia Bergas Font (*Xue*), Magdalena Gili (*Costé*), Maria (*Dimoni*), Coloma Parreta, Catalina (*Ansona*), Xisco Marià, Margalida Capellà, Benvinguda Matas, Juanita (*Cauvona*), Margalida (*Talona*), Juanita Capó Real (*Capotassa*), [sense identificar], Aina i Antònia (*Xixilí*), 1944-45

Artesanes als telers, Alfombras Sineu, anys 60

El projecte «*Alfombreras*, història d'una identitat tèxtil», de Marcos Vidal, proposa una dissolució de fronteres jeràrquiques que permet a l'artista aportar una visió personal d'una part vital del seu passat familiar centrada en la producció de tapissos de nusos elaborats a mà en fàbriques ubicades inicialment a Palma i, posteriorment, als pobles de Sineu i Alcúdia, que els seus avantpassats varen regentar durant més d'un segle.

Tapices Vidal comença la trajectòria a final del segle XIX, quan Josep Vidal Rosselló funda la primera fàbrica ubicada al barri de la Calatrava a Ciutat. Aquest serà l'inici d'una trajectòria artesana familiar que arriba fins a final del segle XX, amb la venda de la darrera fàbrica, ubicada a Sineu, a l'empresa Patterson, Flynt & Martin de Nova York.

Marcos Vidal parteix de la producció de catifes per fer una exploració artística que esdevé híbrida arran d'una herència cultural fortament connectada amb el context social on es va desenvolupar. Així, implica i alhora desmunta una quotidianitat compartida per convertir-la en una reflexió profunda expressada simbòlicament a partir d'objectes i intervencions que situen una artesania en l'àmbit de la creació contemporània.

D'aquesta manera, els principals artefactes emprats en el disseny i l'elaboració dels tapissos es transformen en objectes artístics portadors d'una memòria personal i col·lectiva i d'un patrimoni material i immaterial de caràcter tèxtil que ha restat, fins aleshores, suspès en el temps.

Plantilla de Tapices Vidal al barri de Santa Catalina de Palma

Joan Vidal Rosselló, 1941

Tisores, rodets, dibuixos i catifes són deslligats de la seva naturalesa, no per defugir-ne, sinó per situar-los en el present i intervenir en el medi a partir d'escultures i instal·lacions que proposen poèticament un enfocament nou de les percepcions estereotipades lligades a la pràctica artesanal.

Dos vídeos realitzats per Françoise Polo mostren Marcos Vidal en una acció performativa en què els tapissos familiars envaeixen el camp de Sineu per reconfigurar-lo a partir d'una estètica del passat que esdevé transformadora. Els rodets transiten i se situen pel poble per crear sinergies que activen la memòria implícita en els objectes i que remetent a qüestions tan fonamentals com la història local, l'empoderament de la dona i l'herència tèxtil.

El teixit ha estat, precisament, un dels materials que ha aconseguit situar-se en l'àmbit artístic contemporani, no només per revalorar tècniques i dissenys, sinó també com a portador d'idiosincràsies ancestrals capaces de connectar comunitats aparentment distants, però amb punts confluents. L'artista experimenta amb la conjunció cultural en els dos *sarapes* produïts al Museo del Sarape y Trajes Mexicanos, en els quals es combina la tradició tèxtil de la regió mexicana de Coahuila amb motius emprats en la fàbrica de tapissos Vidal. Es materialitza així, novament, una dissolució simbòlica de fronteres polaritzades.

L'artista es retroba amb un material cabdal en la seva producció artística: la fusta. Els rodets que ha anat arreplegant de l'antiga fàbrica de Sineu, però també de Mèxic, són interpretats com a escultures que aconsegueixen equilibrar l'ús pràctic dels artefactes amb una plasticitat que combina altres corporeïtats, com la ceràmica i el fil.

Aquests objectes recuperats són també el punt de partida per a la creació de noves composicions de fusta. Com a menhirs, Vidal aixeca peces de gran format que són una referència simbòlica a processos industrials generadors de rituals de vida quotidians lligats a la fabricació dels tapissos.

I és que la fàbrica de tapissos de la família Vidal (que, per cert, no tenia gran maquinària industrial, sinó telers de diferents mides) no va ser només un lloc de treball, sinó un espai comunitari on les treballadores, la majoria dones, compartien

Maria Tugores Valcaneras, 1941

processos, ensenyament, aprenentatge, creativitat, esforç i il·lusió. Totes ho recorden com una oportunitat de la vida i una alegria diària. Practicaven, com elles l'anomenen, *la rialla de la salut*, aquella que no tenia una raó, però sí un motiu: gaudir plegades d'una joia col·lectiva.

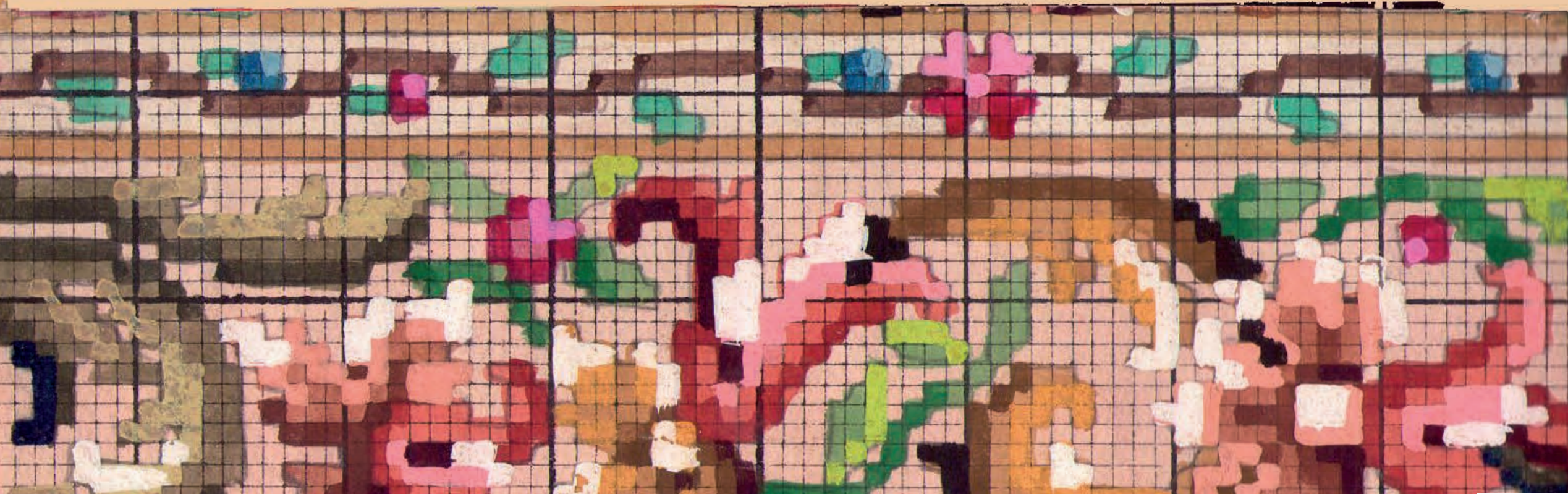
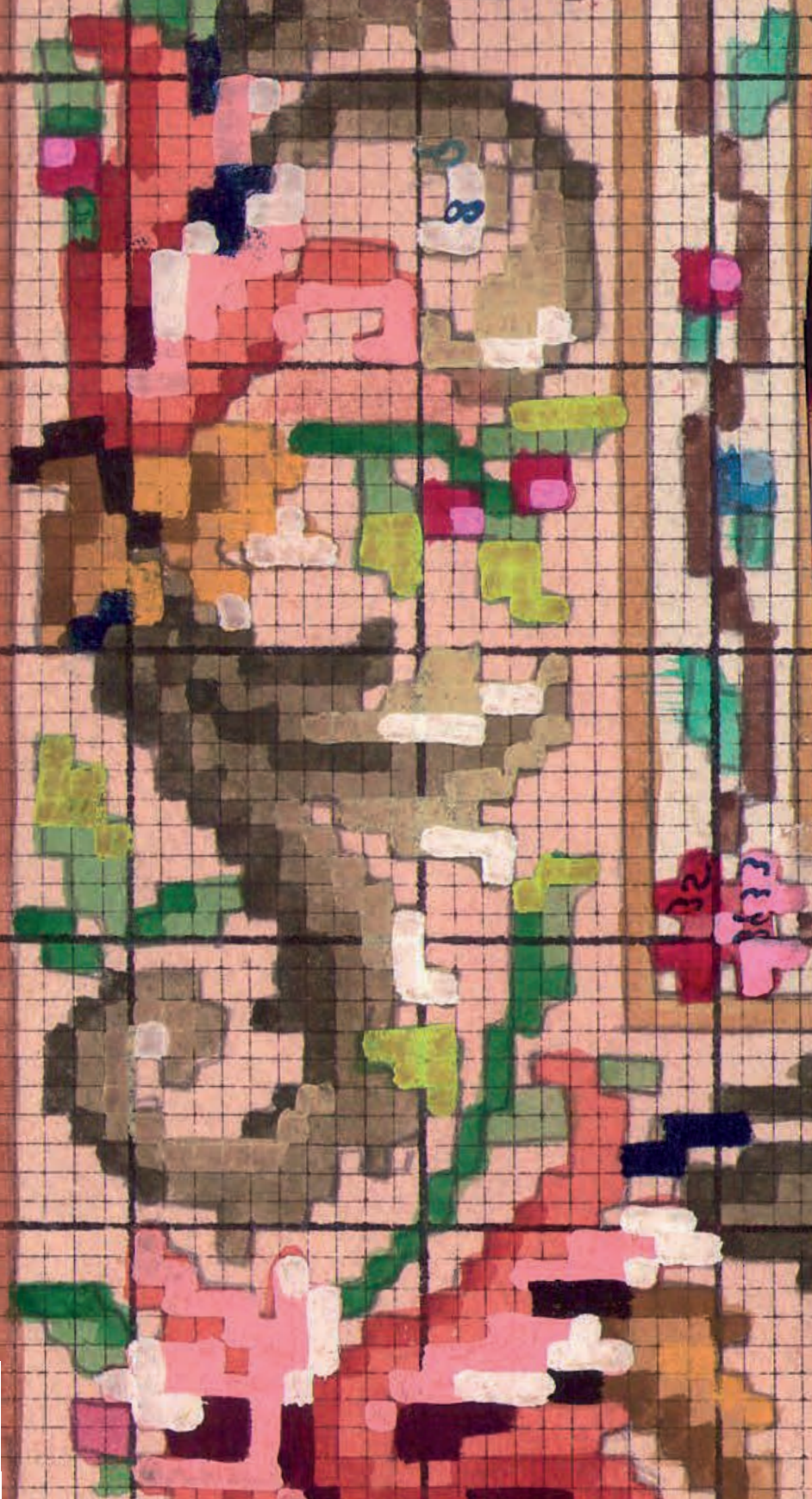
El projecte de Marcos Vidal apel·la no només a la necessitat artística, sinó a aquest món rutinari que l'ha activada. Ressona aquí la defensa de Bill Viola, que considerava que l'art ha de formar part de la vida quotidiana, en cas contrari no pot ser sincer. El fet domèstic és, per tant, un territori sinèrgic que permet noves idees, metodologies i experiències artístiques.

Aquest passat industrial, artesanal i social es pot contemplar a partir de les fotografies i dibuixos que l'artista ha recuperat i que presenta en diàleg amb la seva obra. Els carnets de les artesanes, les imatges que les mostren assegudes en grup al teler, els dissenys dels motius teixits en els tapissos o les entrevistes d'algunes de les treballadores de Sineu, són documents visuals que contribueixen a la reconstrucció econòmica i social de diferents localitats. És, per tant, una aportació cabdal a la història d'una Mallorca que ha quedat eclipsada pel ferest desenvolupament turístic que es produeix a partir dels anys seixanta. Sens dubte, aquest material obre una via de recerca que hauria de ser continuada i examinada des de diferents perspectives per fer una aportació científica d'una producció que bé es pot considerar una senya identitària del nostre passat.

Les mans artesanes obertes, fetes amb fusta, que l'artista recobreix de tapissos originals elaborats a mà per les teixidores de la fàbrica, són una al·legoria de la hibridació entre artesanía i art, disseny i estètica, artista i artesà, creació i història, quotidianitat i excepcionalitat, identitat i uniformitat. Anagògicament i amb una plasticitat potent i explícita, Vidal desfila un relat d'arrel comunitària capaç de tramcar cosmovisions atemporals i no territorials sense perdre la seva essència emblemàtica.

Lourdes Melis Gornila

Obres

Paper carpets
Performance a Es Baluard, film de Françoise
Polo Moya
Operador de càmera: Wai Kit Lam
Seqüències del film d'1:08'
Mallorca, 2017

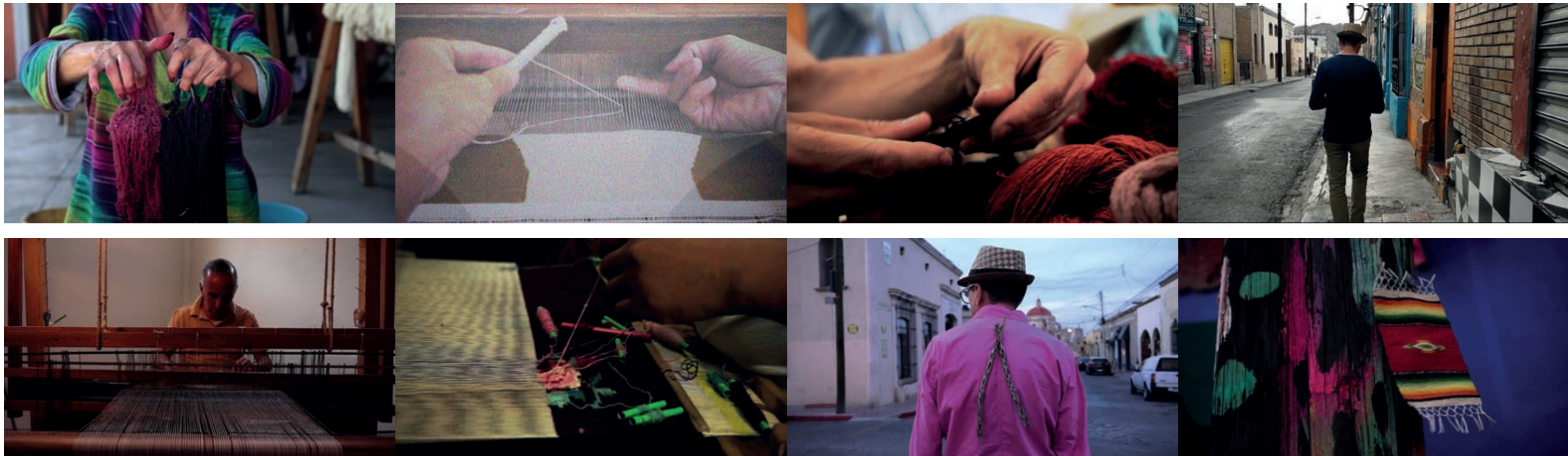
Calzón

Sarape fet pels artesans a l'escola La Favorita de Saltillo, Coahuila, Mèxic. Mantell tradicional de llana de 120 per 60 centímetres, inspirat en els dissenys de Tapices Vidal i Alfombras Sineu, 2018

Botella

Sarape fet pels artesans a l'escola La Favorita de Saltillo, Coahuila, Mèxic. Mantell tradicional de llana de 120 per 60 centímetres, inspirat en els dissenys de Tapices Vidal i Alfombras Sineu, 2018

Rodets
Quatre escultures fetes amb rodets de fil i
altres materials trobats a Saltillo i Sineu, de
diferents fàbriques i tallers, 2018-2023

Rodet
Escultura de fusta de pi tallada amb corda
de jute, 48 x 37 centímetres, 2024

Torres de rodets
Escultures de diferents mides de
troncs de pi procedent de tales a
Mallorca i discs de fusta industrial,
156 x 105, 126 x 61, 162 x 87, i 150 x 87
centímetres, 2024

Alfombreras, film d'entrevistes de les
artesanes d'Alfombras Sineu, per Françoise
Polo Moya. Seqüències del film de 45:07
minuts, Mallorca, 2024

Alfombreras; dron
Film de Françoise Polo Moya, performance de Marcos Vidal Font, filmada amb càmera de peu i dron; Micky Cabot , operador del dron, i música de de Marko Bussian.
Seqüències del film de 7:05 minuts, Mallorca, 2024

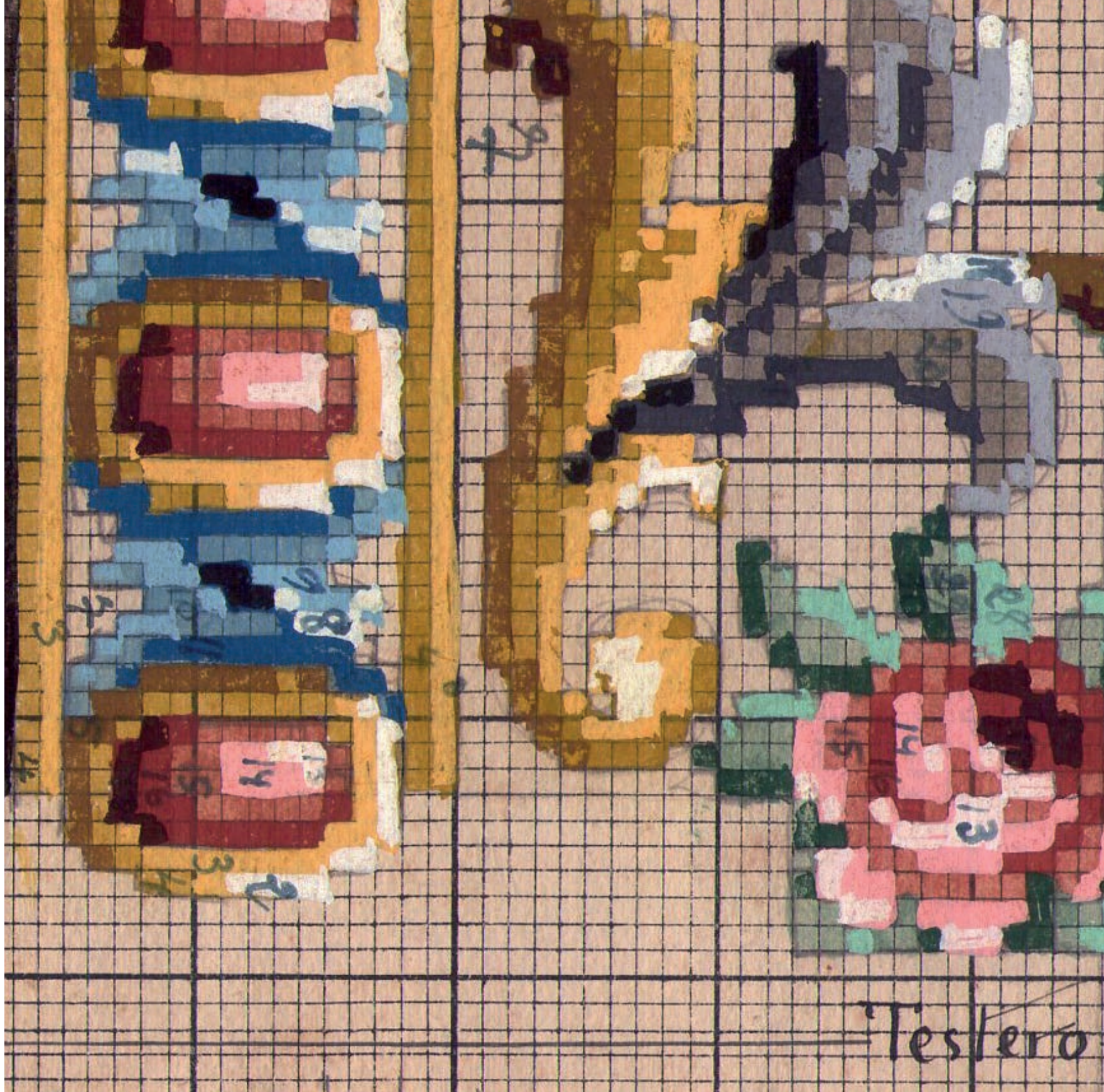
Alfombreras; rodets
Film de Françoise Polo Moya, performance
de Marcos Vidal Font, filmada amb càmera de
peu, i música de Marko Bussian. Seqüències
del film de 4:27 minuts, Mallorca, 2024

Tisores

Dues escultures de tisores amb
base de ferro i fusta, 38 x 10 i 30 x 10
centímetres. Fetes amb el ferrer Pep
Toni Genovart, de Sineu, 2024

Testero

Catalina, Gabriel, Àngel, Xim, Antoni, Joan, Nadal i Josep Vidal Rosselló

Annex 1: breu història de la família Vidal

Els anys 90 el meu pare, Josep Lluís Vidal Tugores, va començar una afició per la genealogia, que el va dur a escodrinyar arxius i a entrevistar nombrosos familiars per esbrinar els orígens i les vicissituds de la família Vidal entre altres branques familiars. Les dades que aquí expòs són informacions i extractes de les seves recerques d'anys.

Josep Vidal Cifre (Palma 1760-1836), segons el seu testament «teixidor de catifes», va ser el primer artesà catifer de la família, ja que, fins aquest moment, havien estat simples teixidors de lli. També ho va ser el seu fill Joan Vidal Porcel (Palma 1803-1857). Però no va ser fins al 1880 que el fill d'aquest, Josep Vidal Rosselló (Palma 1837-1900) va fundar la primera *Alfombrera*, al carrer de Berard de la Calatrava, en ple centre històric de Palma. Ell va ser qui va ajudar la família a ascendir cap al benestar.

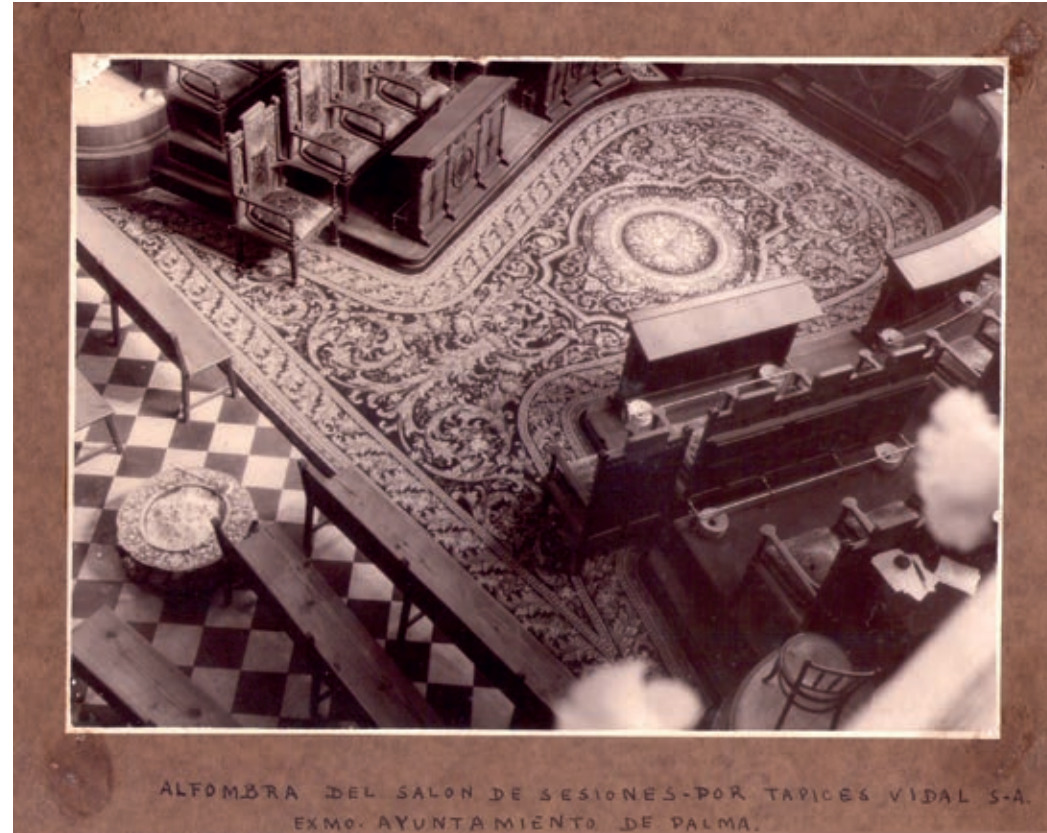
El quart fabricant de catifes va ser el fill primogènit de l'anterior, Joan Vidal Ros (1868-1922). Va continuar *La Alfombrera* creada pel seu pare i va intentar mecanitzar-la. Però la gran inversió feta i un plet per maquinària defectuosa varen ser fulminants per a ell. Va morir quan la fàbrica de catifes estava en el moment de més esplendor, que segurament va ser durant la Primera Guerra Mundial, quan, com tantes altres indústries tèxtils, varen guanyar molts de doblers fabricant mantes i equipament per als exèrcits de la gran guerra. Tapices

Joan Vidal Rosselló a casa dels seus pares a Palma

Treballador del taller de tintoreria de Tapices Vidal de Palma

Catifa feta per Tapices Vidal per a la sala de
plens de l'Ajuntament de Palma

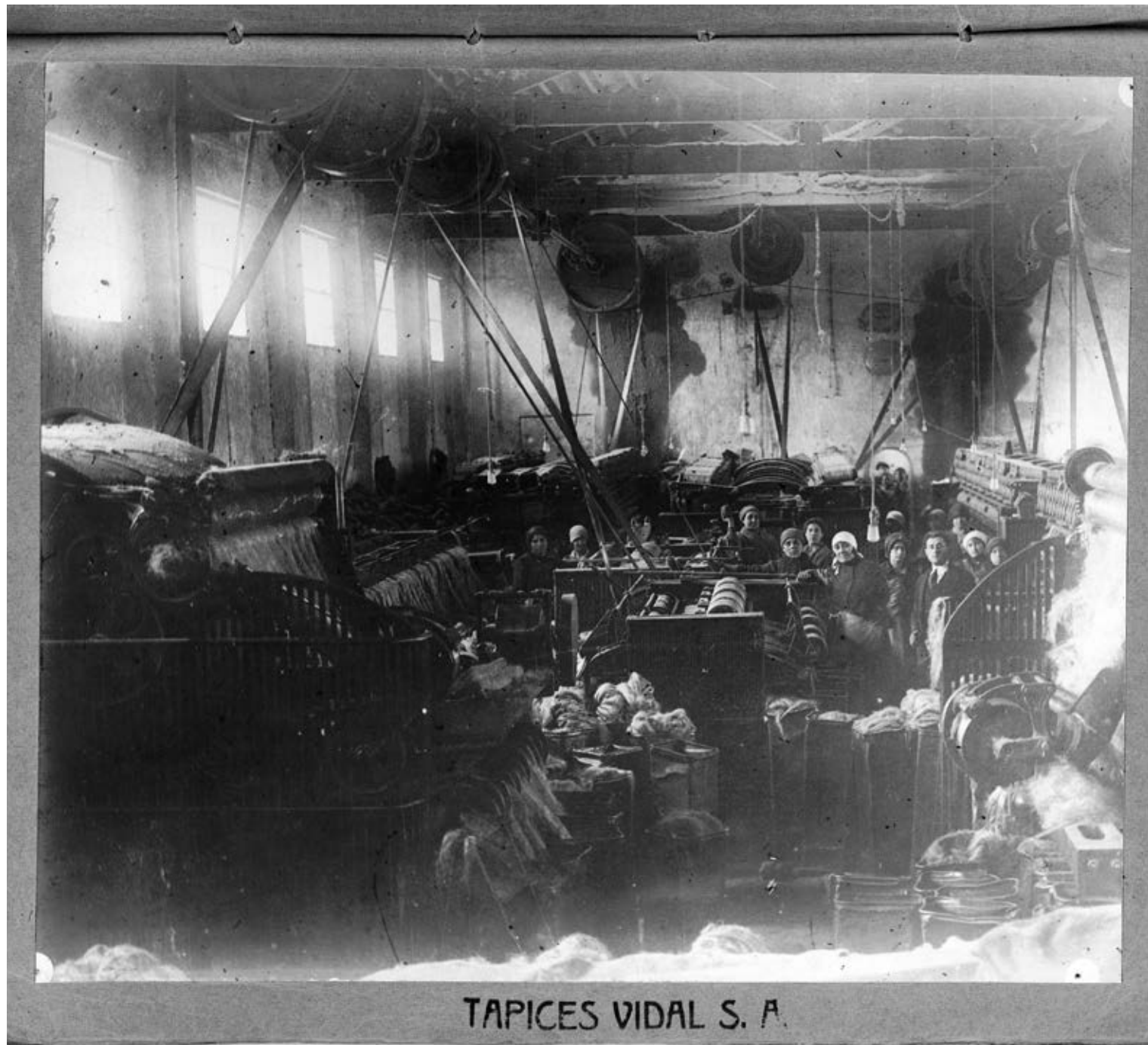
Vidal va arribar a ser tan important que el rei d'Espanya Alfons XIII va fer-hi una visita al novembre de 1923, el mateix que anys abans havia fet l'arxiduc Lluís Salvador d'Àustria.

Joan Vidal Ros va tenir set fills i una filla, per aquest ordre. El seu enterrament va ser multitudinari, fet comprensible perquè a la fàbrica hi treballaven unes tres-centes persones i, a més, el batle de Palma del moment era el seu cunyat Antoni Rosselló Gómez, notari conegut. En aquesta època, Tapices Vidal estava situada al passeig de Ronda, al barri de Santa Catalina, encara que continuava essent coneguda pel nom popular de *La Alfombrera*.

El segon fill, Nadal Vidal Rosselló (1899-1978), va agafar el comandament del negoci familiar quan va morir son pare i, després, va canviar-lo d'ubicació al mateix barri de Santa Catalina. El quart fill era Joan Vidal Rosselló (1901-1988) i va treballar a Alemanya com a tintorer durant diversos anys, concretament, fins al 1938. En plena postguerra, el 1941, va fundar Alfombras Sineu, que inicialment era una filial de Tapices Vidal.

Sineu era llavors una localitat fonamentalment agrícola al centre de Mallorca. La majoria dels treballadors eren dones. A més de supervisar-ho tot, ell mateix prenia les comandes en llargs viatges per Espanya. Finalment, a causa de les despeses del treball artesanal i dels aranzels, va haver de vendre l'empresa als seus clients nord-americans Patterson, Flynt & Martin de Nova York, i en fou el gerent, juntament amb el seu fill Joan Vidal Tugores.

(Totes les dades de Josep Lluís Vidal Tugores, «Història de la família Vidal», inèdit)

Tallers de Tapices Vidal de Palma

Visita d'Alfons XIII i Antoni Maura a Tapices Vidal de Palma

Fusters construint l'estructura
dels telers de Sineu, 1941

Treballadores, Maria Artigues Jaume Beca i Francinaina Riutort Oliver de Ca na Boira, filant llana a Alfombras Sineu, 1964

Carnet d'artesana de la mestra Catalina Tugores Valcaneras, 1944

Logotip d'Alfombras Sineu

Segell de tinta d'Alfombras Sineu

Cartell publicitari de Tapices Vidal

Tapís de la reina Isabel II fet per Tapices Vidal per a l'Exposició Internacional de Barcelona, 104 x 70 centímetres, 1923

Targeta de l'Exposició Internacional del Moble de Barcelona, 1923

Catifa de Tapices Vidal, llana i jute,
443 x 303 centímetres

Pàgina següent:
Catifa d'Alfombras Sineu, llana i jute,
130 x 68 centímetres

Catifa d'Alfombras Sineu, llana i jute,
350 x 250 centímetres

Annex 2: Museo del Sarape y Trajes Mexicanos de Saltillo

Procés del teixit i de tenyit de la llana del *sarape* a l'escola La Favorita de Saltillo, Mèxic

El Museo del Sarape y Trajes Mexicanos es va inaugurar el 23 de juny del 2008 i pertany a la xarxa de museus de la Secretaria de Cultura del Govern de l'estat de Coahuila a Mèxic. Aquest museu conté una col·lecció de *sarapes* —com es denominen els mantells tradicionals de l'Amèrica Central, des de Guatemala fins al nord de Mèxic— i té com a objectiu no només preservar les peces històriques i tradicionals, sinó també renovar les tècniques i actualitzar el patrimoni tèxtil.

El *sarape* ha estat present en totes les èpoques importants de Mèxic que van des de la independència i la revolució, perquè és una peça que han utilitzat des dels peons fins als virreis. El *sarape* va arribar a Coahuila amb els missioners i primers pobladors de les terres del nord de la Nova Espanya, els quals varen rescatar les formes tradicionals del teixit d'aquestes peces. La popularitat de la peça a Saltillo es deu al fet que, durant els segles XVIII i XIX, la fira de la ciutat era un punt estratègic de distribució de *sarapes* per tot el nord del país. D'aquesta manera, a la ciutat hi arribaven peces de ciutats com San Luis Potosí, Aguascalientes i Tlaxcala.

El museu no només té la funció d'exposar les peces, sinó que també cerca innovar en altres disciplines sense perdre l'enfocament en el *sarape*. Una mostra són els treballs que va fer el mestre Rubén Tamayo en la seva interpretació de la peça amb diversos artistes contemporanis. Compta, a més, amb el suport de l'escola de *sarape* La Favorita, la qual ofereix, des de fa mes d'una dècada, diversos seminaris per capacitar en les tècniques originals i formar nous mestres teixidors que donin vida a la peça tradicional.

Marcos Vidal Font, Sineu, Mallorca 2025

Procés del teixit i de tenyit de la llana del sarape a l'escola La Favorita de Saltillo, Mèxic

Marcos Vidal Font, 1967, Vitòria-Gasteiz

Llicenciat en Belles Arts per la Facultat de Sant Carles de la Universitat Politècnica de València el 1991, s'hi especialitzà en gravat, i en arts plàstiques a la Universitat Autònoma de Coahuila de Mèxic el 2019, on ha impartit classes com a professor convidat. Va ser director del Centre d'Art i Creació (CAC) de l'Ajuntament de Palma, el 2022. Viu a Sineu i treballa amb la Galeria Kaplan Projects de Palma.

Ha presentat la seva obra en exposicions individuals: capella de la Misericòrdia del Consell de Mallorca; casa de cultura de l'Ajuntament de Felanitx; Ca ses Monges, Ajuntament de Marratxí; Centre Matta Santiago de Xile; Galeria Antonia Puyó a Saragossa; Casal Sollerí de Palma; Fundació Hilvaria Studios, Holanda; CCA d'Andratx; Fundació Insel Hombroich d'Alemanya. Ha fet intervencions diverses en espais públics, com: Ajuntament de Dordrecht, Holanda; Museu del Desert, Saltillo, Mèxic; façana de l'Ajuntament d'Inca; Fundació Miró a Mallorca; ; Museu Es Baluard i Museu de Mallorca, Palma.

Ha participat en esdeveniments internacionals, com: la 2a i la 3a BIAB Beijing Internacional Art Biennale a Pequín, Xina; Biennial Mediterrània núm. 2 a Dubrovnik, Croàcia; Busan International Print Art Festival de Corea; IEEB 4 International Experimental Engraving Biennial a Bucarest, Romania; SEA Simposi Internacional d'Escultura d'Alacant; Cerco 2019 a Saragossa; la Journee de l'Estampe a París; Europeanne Biennale Blancs Manteaux 2023, París, França. Fires d'art: Estampa 97 de Madrid; KIAF'07, KIAF'08 i KIAF'09 de Seül, Corea; Next Art Fair de Chicago, Estats Units; SWAB 2012 de Barcelona; Supermarket Art Fair 2010, 2011, 2012, 2015, 2018 i 2025 d'Estocolm, Suècia; Art Suomi a Hèlsinki, Finlàndia; Art Athina 2017 i Platform Projects 2019 i 2025 a Atenes, Grècia.

Residències artístiques: Künstlerdorf Neumarkt den Raab, a Àustria; Atelier Experimental i Atelier Portocarrero a l'Havana, Cuba; Frans Masereel Centrum a Bèlgica; Fundació Starke a Berlín; Lichtenberg Studios a Berlín; Fundació Insel Hombroich a Alemanya; CRIDA a Palma; MuseoGrabado Museu Felguérez a Zacatecas, Mèxic; Fundació V54 Po Leung Kok a Hong Kong; ZK/U Zentrum für Kunst und Urbanistik a Berlín, Alemanya.

Obra en col·leccions institucionals, com: el Consell de Mallorca; l'Institut Alacantí de Cultura Juan Gil Albert, de la Diputació d'Alacant; l'Ajuntament d'Alacant; la Facultat de Belles Arts de Sant Carles de València; la Biblioteca Nacional de Madrid a Espanya; el taller experimental de gràfica i el taller René Portocarrero a l'Havana, Cuba; el centre Frans Masereel de Kasterlee i el Reial Museu de Belles Arts d'Anvers a Bèlgica; el Museu de Majdanek a Lublin, Polònia; el Museu d'Arts Gràfiques de Saltillo, Mèxic; la Fundació Insel Hombroich a Alemanya; el Museu xinès d'obra gràfica a Shenzhen, Xina.

Coordina l'Espai Sant Marc, amb el qual ha fet projectes diversos d'edicions i projectes expositius col·lectius en diferents centres de cultura i festivals d'art independents d'Espanya, com: Lacasadelcactus; Incart; Pronostica; Alart; Drapart. I fora d'Espanya: Water Tower art fest de Sofia; el Festival Process Space a Bulgària; el Festival Saltillo Contemporary a Coahuila, Mèxic; Festival Art en ciel, Tadlachance, Cuges els Pins, França. Ha convidat iniciatives i ha fet intercanvis amb: MUU, Finlàndia; Lichtenberg Studios, Berlín, Alemanya; Rankka Gallery, Hèlsinki, Finlàndia; Dordrecht Skills, Dordrecht, Holanda; Tempo Arts, Hastings, Regne Unit; Els 4 Arts, Paris Centre, França.

Fotos de la filmació a Sineu, Julio
Fuentes Arconada, 2024

CONSELL DE MALLORCA
Departament de Cultura i Patrimoni

Vicepresidenta primera
i consellera executiva de Cultura i Patrimoni
Antònia Roca Bellinfante

Director insular de Cultura
Guillem Ginard Sala

Exposició:
«*Alfombreras*, història d'una identitat tèxtil»

Comissariat:
Marcos Vidal Font

Producció:
Consell de Mallorca. Departament de Cultura i Patrimoni
Direcció Insular de Cultura. Secció de Museus i Belles Arts

Coordinació:
Secció de Museus i Belles Arts

Muntatge:
Xicarandana

Disseny i maquetació:
Hastalastantas

Retolació:
Nou Vent

Aquest projecte ha rebut una ajuda a la creació a les arts
visuals de l'Institut d'Estudis Balearics 2023

CATÀLEG

Producció:
Consell de Mallorca. Departament de Cultura i Patrimoni
Direcció Insular de Cultura

Coordinació:
Secció de Museus i Belles Arts

Texts:
Lourdes Melis Gomila
Marcos Vidal Font

Fotografia de les obres:
Marcos Vidal Font

Captures dels films:
Françoise Polo Moya

Arxiu dels dibuixos:
Marcos Vidal Font

Disseny i maquetació:
Hastalastantas

Impressió:
Publiprinters Global

Assessorament lingüístic:
Servei de Normalització Lingüística del Consell de Mallorca

© dels texts: Lourdes Melis Gomila i Marcos Vidal Font
© de les obres: Marcos Vidal Font
© de les imatges dels films: Françoise Polo Moya
© del disseny: Hastalastantas

DL PM 00613-2025

AGRAÏMENTS

Maria Antònia Munar Fiol
Joan Munar i Fiol
Magdalena Fiol Munar
Margalida Ramis Ferriol (Cauvona)
Joana Rebassa Munar
Margalida Torres Gelabert
Magdalena Riutort Munar (Bernada)
Francisca Niell Munar
Maria Perelló Real (Monoia)
Linita Vanrell Munar
Julio Fuentes Arconada
José Miguel De Clares Palmer
Pedro Sancho de la Jordana
Juan Jose Vidal Font
Pep Toni Genovart
Micky Cabot
Marko Bussian
Cristobal Fernandez
Claudia Berrueto
Rubén Tamayo
Javier Reyes Luna
María López Gutiérrez
Claudia Rumayor
Escuela La Favorita
Adriana Cerecero
Rodolfo Farias
María Morata
Nekane Aramburu
Isabel Serra Crespí
Antonia Vidal
Museu Es Baluard
Casal Solleric
IES Sineu
Revista Dingola
Ajuntament de Sineu
i, molt especialment, a
Joan Vidal Rosselló i Josep Lluís Vidal Tugores, pare i mestre

